

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Ioannes ex Lupis de Hermansgrün, orator Maidburgensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN LIBER PRIMVS

Martinus Breminger Iuris doctor, Ioanni
Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

Humanissime uir. Alcinoi cōpendiū & id reliquū qd' ad-
iunxeras nunc ad te remitto, uidentē enī huiusmodi opu-
scula satis diu apud me hospitata fuisse. Caterum ex Lu-
ciani operibus traductam habeo, primum eiusdem orationem de
calumnia. Deinde Necricum Dialogum Charonis & Mercurii. Ter-
tio Dialogum qui illustrium philosophorum uenditio uitarum in-
scribitur. Ne plura scriberem dominica negotia impedimento fue-
runt. Itaq; Vale, & me (ut facis) ama. Ex Constantia xxvi. Septēbris.
Anni a natiuitate Christiana M. CCCC. lxxxviii.

Ioanni Reuchlin Phorcensi præclaro tum philosopho
tum Iuriscōsulto, Martinus Vranus S. D. P.

Mirto ad te humanissime uir non solū diuinū Iamblichū, sed
etiā q̄dam Prōculi in Alcibiadē atq; Synesiū de infomniis,
ea tñ lege, ut breui ad dñm reuertantur. Eset nanq; longa
īp̄sorū absentia mihi admodū grauis futura. Fœliciter vale, & te in
eis oblectare. Ex Tūbinga prima Decēb. die. Anni. M. cccc. lxxxxi.

Ioannes ex Lupis de Hermansgrūn, orator Maidbur-
gensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

Primam & secundā Philippicas Demosthenis, quas ex græco
in uernaculam linguam nostram uertisti illustris dux de Vuir-
tenberg legendas mihi tradidit. Conueniunt omnino tpi & ad-
rem faciunt. Utinā principio huius congregationis unicuiq; princi-
pum istas tuas translationes misisses, sed forte fecisses uerba ad uen-
trem carentem auribus. Ego nimia facietate rerum apud nos gesta-
rum teneor; piget non modo scribere, sed etiam meminisse quid tā
to tempore egerimus. Vidi literas quibus nonnihil indignari uide-
ris, q̄ nemo de iis quæ hic fiunt ad te scribat, immo si sapias habe-
no bis gratias q̄ nihil scripserimus. Ego enim cum uiderē temp. in sum-
mo periculo & discrimine, existimabam nihil expedire de iurgis,
simulatibus, factionibus, odiis, priuatis commodis, præterea tanta
superbia atq; auaritia ad te hominem omni uirtute ornatissimum
scribere, uolui animum uirtutum studiis occupatum istis negociis
molestare. Sed modo cum subiit animum meum, pulcherrima spes
libertatis & imperii conseruandi, nō dissimulabo ulterius de Reip.

E P I S. I L L V S T. V I R O R V M A D

stati ad te perscribere. Et quidem multo tempore frustra laboratū est non sine maximo metu, ne re infecta discederemus, quod atrocissimū uenenū nr̄ae Reipub. fuisset, uerū diuino auxilio & quorundam illustrissimorum clarissimorumq; uirorum frequētissimo labore, cura, diligētiāq; tandem in uiam reuersum est, ut iam summa concordia ordinum, omnes Rempub. saluam & cupiant & uelint. Ego semper existimaui imperio nostro nihil periculosius tristiusq; ciuilibus & intestinis bellis contingere posse. Incendio uero domestico restincto, ubi recto ordine uiuere & consiliis rem agere uolumus, nullarum gētium arma nobis metuenda esse. De rege Galliarum nulla nobis amplius cura est. Proinde nihil de hac re scribam. Dux Eberardus tuus, immo meus, forte aliquid gallicae eloquentiae ad te mittet. Nos ex illis altitudinem animi in Gallo, & sapiētiam in filio gallinae miramur. Vale.

Ioannes Reuchlin Phorcensis S. D. P. Ioanni
ex Lupis de Hermansgrun.

Non potuit abs quouis homine iucundius mihi renunciatum esse, q̄ te in Vangionibus legatū ferre, quē & audissem antea Pōponio p̄ceptore literas expiscatū. Deinde usq; in palæstinā mari terraq; fuisse uersatum, ut haud iniuria de te sicut de Vlyssē p̄dicandum sit, q̄ multorum hominum uideris urbes, & ingenia noris. Ergo me non frustratur opera mea ingens & assidua in q̄rendis optimis uiris. Idq; gaudeo admodum meae fortunae. Soleo enim saepe inter quā plurimos odorari atq; seligere de nobilioribus unum, quo cum literae me iungant perq; familiariter, is tu es ipse nunc. Cuius nomen in laudatissimorū numerū refertur, profecto perlibēter & cum singulari quadam animi uoluptate audio tales ad nostram Remp. & Germanorum gloriam restaurandam accersiri legatos, quorum ante acta uita domi belliq; clara sit. Neq; enim Centauros uolo, nec Androgynos, id est nec agrestes tantum, neq; solum comptos, sed homines simul & manu & lingua potentes, hi nimirū profuisse magis uisi sunt, quā aut soli togati, aut soli ut poeta caecus ait bene ocreati. Sic Nestor ille senex a laudato uiro iure laudabatur, q̄ & orator esset, de cui⁹ lingua melle dulcior stillabat orō & simul q̄ acerrimus quondam puginator cum optimis certatoribus Pirithoo, Dryante, Cœneo, Polyphemo, Theseoq; manus conseruerat.